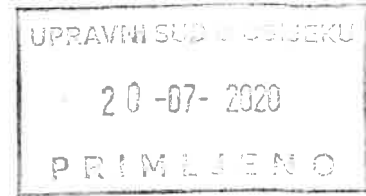

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-192/19-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Ante Galića, članova vijeća te sudske savjetnice Lane Štok, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između krajnjeg korisnika i operatora, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: 6 UsI-1148/17-11 od 26. rujna 2018., na sjednici vijeća održanoj 10. ožujka 2020.

p r e s u d i o j e

Žalba se odbija i potvrđuje presuda Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: 6 UsI-1148/17-11 od 26. rujna 2018.

Obrazloženje

Pobijanom prvostupanjskom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/I-344-08/17-01/406, urbroj: 376-05-17-1 od 31. kolovoza 2017. kojim je odbijen tužiteljev zahtjev za rješavanje spora između njega, kao krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga Tele2 d.o.o., radi prava na raskid ugovora bez plaćanja naknade zbog prijevremenog raskida ugovora.

Protiv navedene presude tužitelj je podnio žalbu iz svih, zakonom propisanih, razloga. U žalbi ističe da je prvostupanjski sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, „uzevši kao bitno i relevantno postupanje tuženika HAKOM-a na štetu žalitelja iz razloga što mu nije dana mogućnost sudjelovanja u upravnom postupku“. Poziva se na Ustav Republike Hrvatske i Zakon o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09.), tvrdeći da svatko ima pravo sudjelovati u postupcima pred tijelima javne vlasti. Predlaže poništavanje osporavane presude.

Tuženik nije dostavio odgovor na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijanu prvostupanjsku presudu i postupak koji joj je prethodio, sukladno članku 73. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17.; u daljnjem tekstu: ZUS), ovaj Sud je utvrdio da ne postoje žalbeni razlozi zbog kojih se presuda pobija.

Postupak koji je prethodio ovom upravnom sporu pokrenut je po tužiteljevu zahtjevu za rješavanje spora po njegovu prigovoru na račun za listopad 2016. na kojemu je obračunata naknada za prijevremeni raskid ugovora. Tužitelj je tvrdio da su mu prodajni predstavnici potvrdili da Tele2 d.o.o. ne može osigurati pokrivenost i dostupnost signala za [ ] zbog čega je imao problema kod izbora mreže za roaming i kod prijenosa podatkovnog prometa. Smatra da je time oštećen jer mu je operator u ugovoru jamčio dostupnost signala na cijelom području Republike Hrvatske.

U postupku pred prvostupanjskim sudom utvrđeno je da je tužitelj s operatorom Tele2 d.o.o. ugovorio tarifni model Mix tarifa 75 uz opciju uređaj 64 na razdoblje od 24 mjeseca. Tužitelj je vlastoručnim potpisom potvrdio da prihvaća Opće uvjete poslovanja Tele2 d.o.o., posebne uvjete koji se odnose na konkretni tarifni model te Cjenik. Obvezao se navedenu dokumentaciju preuzeti s internetskih stranica Tele2 d.o.o. Uvidom u Opće uvjete Tele2 d.o.o., prvostupanjski sud je utvrdio da se tehničkom smetnjom ne smatra nepokrivanje određenog područja korisnim signalom mobilne mreže Tele2 d.o.o. Korisnik koji se zatekne na tom području, ne ostvaruje pravo na umanjenje mjesečne naknade, niti pravo na raskid pretplatničkog ugovora.

Polazeći od prava i obveza koje ugovorne strane prihvaćaju pri sklapanju ugovora za uslugu u javnoj komunikacijskoj mreži, prvostupanjski je sud ocijenio pravilnim zaključak tuženika da u konkretnom slučaju ne postoji zakonska osnova za usvajanje tužiteljeva zahtjeva. Nakon uvida u Cjenik i uvjete korištenja, prvostupanjski sud je utvrdio da je Tele2 d.o.o. pravilno obračunao usluge i naknadu za prijevremeni raskid ugovora, koji su obuhvaćeni računom za listopad 2016. Prvostupanjski sud nije našao ni povredu pravila postupka, ističući da s obzirom na utvrđeno činjenično stanje nije bilo potrebe održati raspravu pred tužnikom niti tražiti dodatna pojašnjenja i očitovanja od tužitelja. Pored toga, sud je naveo da tužitelj u tijeku uspravnog spora nije predložio nikakve dokaze koji bi doveli u sumnju utvrđeno činjenično stanje, dok svoje pravo sudjelovanja na usmenoj raspravi pred sudom nije iskoristio.

Člankom 41. stavkom 5. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.; u daljnjem tekstu: ZEK), između ostalog je propisano da se pretplatničkim ugovorom može utvrditi da, ako pretplatnik raskine ugovor ili je ugovor raskinut krivnjom pretplatnika prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora, pretplatnik mora platiti mjesečnu naknadu za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario ako je plaćanje te naknade povoljnije za pretplatnika, osim u slučaju iz članka 42. stavka 7. ZEK-a.

Polazeći od utvrđenog činjeničnog stanja koje tužitelj svojim žalbenim navodima nije doveo u sumnju, Sud smatra da je osporavanom presudom, na pravilno utvrđeno činjenično stanje, pravilno primijenjeno, naprijed navedeno, materijalno pravo prema kojemu u konkretnom slučaju nije bilo osnove za umanjenje mjesečne naknade, niti za raskid pretplatničkog ugovora između tužitelja, kao korisnika usluge i operatora, bez naknade za prijevremeni raskid ugovora.

Nije osnovan tužiteljev žalbeni navod da mu nije omogućeno sudjelovanje u postupku. Tužitelj je u upravnom postupku imao mogućnost, pisanim putem, iznijeti sve činjenice i okolnosti koje je smatrao važnim za rješavanje konkretne upravne stvari, dok mu je u upravnom sporu, pored mogućnosti da pisanim putem iznese svoje viđenje stvari, omogućeno

i sudjelovanje na usmenoj raspravi koja je održana pred prvostupanjskim sudom 18. rujna 2018. Budući da, uredno pozvani, tužitelj nije pristupio na raspravu pred sudom, tužiteljev prigovor o nemogućnosti sudjelovanja u postupku pred tijelima javne vlasti ne može dovesti u sumnju zakonitost osporavane presude kao ni postupka koji joj je prethodio.

Slijedom navedenog, valjalo je, na temelju članka 74. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 10. ožujka 2020.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.

Za točnost otpravka – ovlašten službenik

